

Sygn. akt II K 471/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Elżbieta Domagalska

Protokolant – st. sekr. sąd. Urszula Ekstowicz, p.o. sekr. Sylwia Laskowska, st. sekr. sąd. Aneta Dybikowska, sekr. Anna Rogojsza

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w G. Sebastiana Pilch

w obecności oskarżyciela publicznego z (...) Urzędu Celno-Skarbowego w O. Wioletty Połońskiej, Beaty Opanowskiej, Edyty Maksymiuk, Doroty Głowackiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 27.03.2017 r., 04.09.2017 r., 22.11.2017 r., 22.01.2018 r., 11.06.2018 r., 16.07.2018 r. i 07.11.2018 r. sprawy

M. W.

syna C. i J. z d. K.

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 08.03.2016 r., będąc Prezesem Zarządu, tj. osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i (...) spółki (...), urządził gry na automatach H. S. (...) ((...)), H. S. (...) ((...)), H. S. (...) ((...)), H. S. (...) ((...)), M. (...) ((...)), M. (...) ((...)), B. H. (...) ((...)), B. H. (...) ((...)), M. (...) ((...)), B. H. (...) ((...)), H. S. P. (...) ((...)), (...) (...) ((...)), H. S. P. (...) ((...)), (...) (...) ((...)), bez wymaganego zezwolenia i w miejscu do tego nie przeznaczonym, tj. w lokalu mieszczącym się w G. na ul. (...), naruszając dyspozycję określoną w art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 612 ze zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

1. Oskarżonego **M. W.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego czynu.
2. Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113§1 kks koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akta II K 471/16

UZASADNIENIE

M. W. zarzucono, że w dniu 08.03.2016r. będąc Prezesem Zarządu, tj. osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i (...) spółki (...), urządził gry na automatach H. S. (...) ((...)), H. S. (...) ((...)), H. S. (...) ((...)), H. S. (...) ((...)), M. (...) ((...)), M. (...) ((...)), B. H. (...) ((...)), B. H. (...) ((...)), M. G. (...) ((...)), B. H. (...) ((...)), H. S. P. (...) ((...)), (...) (...) ((...)), H. S. P. (...) ((...)), (...) (...) ((...)), bez wymaganego zezwolenia i w miejscu do tego nieprzeznaczonym, tj. w lokalu mieszczącym się w G. na ul. (...), naruszając dyspozycję określoną w art. 14 ust. 1 oraz w art. 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2015r. poz. 612 ze zm.), tj. popełnienie czynu z art. 107§1 kks w zw. z art.9§3 kks.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08.03.2016r. funkcjonariusze Służby Celnej przeprowadzili kontrolę lokalu mieszczącego się w G. na ul. (...) stanowiącego własność M. G.. W lokalu tym zastano 14 automatów do gier i były to automaty: H. S. (...) ((...)), H. S. nr (...) ((...)), H. S. nr (...) ((...)), H. S. nr (...) ((...)), M. nr (...) ((...)), M. nr (...) ((...)), B. H. nr (...) ((...)), B. H. (...) ((...)), M. G. nr (...) ((...)), B. H. (...) ((...)), H. S. P. (...) ((...)), (...) nr (...) ((...)), H. S. P. (...) ((...)), (...) (...) ((...)). Na każdym z tych urządzeń znajdowała się tabliczka znamionowa z treścią „Urządzenie stanowiące własność G. D. N. rejestracyjny firmy (...), (...)-(...) W., ul. (...)”. W lokalu znajdowały się J. S. i B. Z., które grały na automatach oraz zatrudniony w lokalu tym pracownik P. L.. Funkcjonariusze Służby Celnej na wyżej wskazanych automatach zainstalowanych w lokalu poza automatami B. H. (...)i B. H.(...), których nie dało się uruchomić, przeprowadzili eksperyment procesowy polegający na odtworzeniu przebiegu gry. Odnośnie wszystkich gier wyniki przeprowadzonego eksperymentu wykazały ich losowy charakter, gdyż jak stwierdzono pozostawały one poza sferą oddziaływania grającego i jego zdolności psychomotorycznej. Stwierdzono również komercyjny charakter gier, gdyż konieczne było uiszczenie określonej kwoty pieniężnej, aby uzyskać możliwość ich przeprowadzenia oraz możliwość uzyskania wygranych pieniężnych wypłacanych przez obsługę, a nadto możliwość uzyskania wygranej w postaci punktów kredytowych, które pozwalały na prowadzenie dalszej gry bez konieczności ponownego kredytowania gotówką.

Wcześniej, w dniu 27.08.2014r. w G. została zawarta pomiędzy M. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego M.G. z siedzibą w G. a (...) spółka z o. o. z siedzibą w W. reprezentowaną przez jej członka zarządu M. W. umowa najmu lokalu użytkowego stanowiącego własność M. G. i znajdującego się w G. przy ul (...). Na mocy tej umowy wynajmujący oddał najemcy lokal ten do odpłatnego korzystania z przeznaczeniem na działalność gospodarczą polegająca na prowadzeniu salonu gier. Umowa ta została zawarta na okres 3 lat od 01.09.2014r.

W dniu 02.09.2015r. zostało zawarte pomiędzy M. G. a (...) sp. z o. o. w organizacji reprezentowaną przez B. Ż. – Prezesa Zarządu i (...) sp. z o. o. reprezentowaną przez członka zarządu M. W. porozumienie o przeniesieniu praw i obowiązków wynikających z wyżej wskazanej umowy najmu lokalu położonego w G. przy ul. (...). Na mocy tej umowy (...) sp. z o. o. wstąpiła w prawa i obowiązki dotychczasowego najemcy (...) sp. z o. o. wynikające z umowy najmu lokalu użytkowego zawartej w dniu 27.08.2014r. i prowadziła w lokalu tym działalność opłacając wystawiane przez M. G. faktury z tytułu najmu i stan ten istniał na dzień 08.03.2016r., tj. dzień przeprowadzenia w tym lokalu przez funkcjonariuszy Służby Celnej kontroli.

Z uzyskanego w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego dokumentu wynika, że M. W. w dniu 22.09.2015r. został mianowany członkiem zarządu G. D. L. – spółki na prawie W. M. i miał pełnić tę funkcję przez okres jednego roku aż do należytego wskazania następcy (k.71-72).

W dniu 22.09.2015r. G. D. L. reprezentowana przez M. W. zawarła z (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. reprezentowaną przez prezesa zarządu J. G. ramową umowę dzierżawy. Przedmiotem tej umowy było ustalenie warunków stałej współpracy w zakresie oddawania przez wydzierżawiającego dla dzierżawcy do używania i pobierania pożytków urządzeń do gier rozrywkowych pozbawionych mechanizmu wypłacającego, w ilościach i terminach wynikających z potrzeb dzierżawcy oraz możliwości wydzierżawiającego. Dzierżawca zobowiązał się między innymi do płacenia czynszu oraz dokonywania na własny koszt wszelkich napraw i remontów niezbędnych do prawidłowego eksploataowania przedmiotu dzierżawy i zachowania go w stanie nie pogorszonym. Jak wynika z tej umowy, pierwsza partia urządzeń została dzierżawcy wydana i były to automaty: H. (...) szt., A. 10 szt., B. H. 15 szt., (...) 10 szt., G. 10 szt., H. (...) szt., H. S. (...) szt., K. 15 szt., M. (...) szt., Silver S. (...) szt. Dodać też należy, iż (...) sp. z o. o. zatrudniła do pracy w lokalu mieszczącym się w G. przy ul. (...) w bliżej nieokreślonym dniu jesienią 2015r. S. L., K. S. i P. L., którzy pracowali tam na mocy zawartej wcześniej umowy z M. W.. Osoby te otwierały lokal, pilnowały porządku i wypłacały wygrane pieniężne grającym osobom oraz kasowały przy pomocy kluczy punkty kredytowe.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o zeznania świadków J. S. k.269, 15-16v, B. Z. k.269, 19-20v, P. L. k.269v, 19-20v, B. W. k.270-270v, 63-64, M. G. k.270v-271, 129-130v, S. L. k.281v-282, K. S. k.282-282v, protokół eksperymentu procesowego odtworzenia przebiegu gry na automatach k.5-13, protokół oględzin automatów do gier k.36-50, informację o spółce (...) k.71-72, porozumienie o przeniesieniu praw i obowiązków k.99-100, umowę najmu lokalu użytkowego k.101-103, wydruk z KRS k.111-113, 139-141, 356-358, ramową umowę dzierżawy k.264-267.

Oskarżony M. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.268v). Wyjaśnił, że w dniu kontroli przeprowadzonej funkcjonariuszy Służby Celnej w lokalu tym nie prowadził i nie urządzał gier na automatach, a spółka (...) zajmowała się wyłącznie wynajmowaniem automatów do gry innym podmiotom. Podał, iż spółka ta nigdy nie zawierała umowy o najem lokalu znajdującego się w G. przy ul. (...), a automaty, które były w tym lokalu wynajęła (...) sp. z o. o. z siedzibą w W..

Wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w dokumentach, tj. umowie najmu lokalu użytkowego (k.101-103), porozumieniu o przeniesieniu praw i obowiązków (k.99-100), ramowej umowie dzierżawy (k.264-267).

Korespondują też z wyjaśnieniami oskarżonego zeznania świadków S. L. (k.281v-282) i K. S. (k.282-282v). Z ich relacji wynika, że były zatrudnione wcześniej do pracy w tym lokalu na mocy umowy o pracę zawartej z M. W. reprezentującym firmę (...) z siedzibą w W.. Wówczas to on wypłacał im wynagrodzenie i przywoził pieniądze na wypłaty wygranych. Później jednak zrezygnował z prowadzenia tej działalności, rozwiązał z nimi stosunek pracy i działalność tę prowadziła firma (...), która je zatrudniła do pracy w tym lokalu, wypłacała im wynagrodzenie i dostarczała pieniądze na wypłaty wygranych.

Zeznania tych świadków były spójne, korespondowały ze sobą, nie zawierały żadnych treści wskazujących na ich nieszczerłość i Sąd dał im wiarę. Mając na uwadze relacje tych świadków oraz wskazane wcześniej dokumenty nie było powodu, by odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonego.

Z zeznań świadka P. L. wynika, iż nie był w stanie podać, kto w tym lokalu urządzał gry na automatach w dniu kontroli (k.269v, 23-24v). Nie miał on zawartej umowy o pracę na piśmie, a do pracy tam zatrudniły go S. L. i K. S. i od nich otrzymywał wynagrodzenie. Rozpoczął pracę w tym lokalu latem 2015r. i S. L. oraz K. S. mówiły mu, że właściciel tego lokalu ma na imię M.. Oskarżonego w lokalu tym widział jeden raz – przed Bożym Narodzeniem w 2015r. kiedy to oskarżony z innym mężczyzną oraz S. L. i K. S. poszedł na zaplecze. Więcej go w tym lokalu nie widział.

Za wiarygodne uznano też zeznania świadków J. S. (k.269, 15-16v), B. Z. (k.269, 19-20v), B. W. (k.270-270v, 63-64), M. G. (k.270v-271, 129-130v), D. B. (k.313v). Były one spójne, logiczne i nie zawierały żadnych treści nasuwających wątpliwości co do ich szczerości.

Zebrane w sprawie dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty i nie budziły zastrzeżeń.

Nic istotnego dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie wniosły zeznania świadka B. Ż. (k.360-361v).

Czyn o znamionach określonych w art. 107§1 kks ma charakter blankietowy, tzn. odpowiedzialność karno-skarbowa na podstawie tego przepisu ma miejsce wyłącznie w sytuacji, gdy sprawca dopuszcza się zachowań opisanych w tym przepisie, czyniąc to jednak wbrew przepisom innej ustawy. Wypełnieniem jego treści są więc normy wynikające z innego aktu prawnego o randze ustawowej, wbrew którym sprawca daną grę urządza lub prowadzi. W przedmiotowej sprawie wypełnieniem blankietowej normy art. 107§1 kks są przepisy ustawy z dnia 17.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą o zmianie ustawy o grach hazardowych z dnia 12.06.2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1201), która weszła w życie w dniu 03.09.2015 r. W myśl art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych grami na automatach są gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. Zgodnie z art. 3 tej ustawy urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. Przepis art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą, która weszła w życie w dniu 03.09.2015 r. stanowi, że działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na

automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Wedle natomiast przepisu art. 14 ust. 1 ustawy w brzmieniu nadanym wyżej powołaną ustawą z dnia 12.06.2015 r. urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry pokera, gier w kości oraz gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy. Przepis art. 23a ust. 1 tej ustawy przewiduje natomiast, że automaty i urządzenia do gier z wyjątkiem terminali w kolekturach gier liczbowych służących wyłącznie do urządzania gier liczbowych, mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celno-skarbowego.

W opisie czynu zabronionego określonego w art. 107§1 kks ustawodawca posłużył się znamionami „urządzenie” i „prowadzenie”. Pojęcia te nie posiadają definicji legalnej w przepisach ustawy o grach hazardowych i wywołują rozbieżności interpretacyjne. W doktrynie przyjmuje się, że w wypadku urządzania chodzi o zaprowadzenie czy uruchomienie działalności hazardowej w określonym miejscu: kasynie, salonie, punkcie. Prowadzenie zaś dotyczy działalności już uprzednio urządzonej.

Nie ma dowodów na to, by w dniu 08.03.2016r. M. W. urządził lub prowadził gry na automatach w lokalu znajdującym się przy ul. (...) w G.. Jak wykazało postępowanie dowodowe najemcą tego lokalu była wówczas od dnia 02.09.2015r. (...) sp. z o. o. ponosząca koszty najmu lokalu, o czym świadczą opłacane faktury, zaś dzierżawcą automatów do gry (...) sp. z o. o., która zatrudniła do pracy w tym lokalu pracowników, wypłacała wygrane pieniężne klientom i uprawniona była na mocy zawartej umowy do pobierania pożytków od jesieni 2015r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uniewinnił oskarżonego M. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113§1 kks, zgodnie z którym w razie uniewinnienia oskarżonego ponosi je Skarb Państwa.